

BISERIC'A SI SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in sepetemana : Duminec'a.

Pretiulu abonamentului :	Pretiulu insertiuniloru :	Corespondintele sè se adreseze Redactiunei dela „BISERIC'A SI SCOL'A“ in Aradu, la institutul pedagogic-teologicu, éra banii la secretariatul consistoriului romanu ortodoxu din Aradu.
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	
" " " " " jum. anu 2 " 50 "		
Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 " —		
" " " " " , j. a. 3 " 50 "		

Cualificatiunea protopresviteriloru.

In nimicu nu se oglindéza mai bine capacitatea si puterea de viétia a unei corporatiuni, cá si in cualificatiunea functionariloru, caror'a li-incredintiéza conducerea si ingrigirea afaceriloru. Functionarii oricarei corporatiuni sunt asia dicendu, sufletulu ei, suntu acele puteri, dela a caroru valóre intelectuala si morala depinde progresulu séu destramarea, viéti'a séu mórtea respectivei corporatiuni.

Purendiu din acestu principiu, este pré naturalu, tóte dispositiunile luate de forurile nóstre constitutionali de a cresce si a avé in biseric'a nóstra unu cleru cât se póté mai luminatu si cá atare puternicu prin capacitatea si tienut'a sa, sunt de a se priví cá nisce mesuri din cele mai salutarie pentru biserica. Din nefericire inse nu totdeuna nimeresce legislatorulu prin legile sale calea cea mai buna. Astfelui in tóte partile se aducu de multe ori legi, cari invólva in sene cele mai bune intentiuni, multu zelu si bunavointia; dar cari la prim'a aplicare se aréta nepracticabile, din motivu cá contineu pretensiuni pré mari, caror'a factorii reali nu le potu coresponde.

In acésta categoria ni se pare, cade si dispositiunea luata de sinodulu eparchialu aradanu din anulu 1871 sub nrulu prot. 39, si renoita prin regulamentulu pentru deplinirea protopresviterelor din anulu 1873. Prin acésta dispositiune se pretinde: cá „protopresviterii alegendi de acum nainte in oficiele vacante, pe langa investiaturile teologice se posíeda si sciintiele iuridice séu barem filosofice“.

Nu incape nici câta indoiéla in acésta dispositiune se manifestéza tendintia sinodului de a vedé in eparchia protopresviteri cât mai euficati. Esperientia facuta dela 1871 incóce a constatat in se pana la evidencia, cá acésta dispositiune este nepracticabila, si astfelui consisto-

riele nóstre au trebuitu se institue protopresviteri, fara a tiené contu de pretensiunile legii, remanendu legea cá atare o litera mórtă desi ocasiune pentru aplicarea legii s'a datu in mai multe renduri, instituindu-se adeca dela 1871 in cóce mai multi protopresviteri in dieces'a nóstra.

Acum s'a deschis concursu pentru deplinirea protopresviteratului Aradului. In acestu concursu se recere dela recurrenti conform dispositiunilor amintite „cá se produca documente autentice, cá pe langa studiile teologice posiedu si cele iuridice, séu barem filosofice, si cá sunt bineméritatii pe terenulu bisericescu, conform §-lui 3 din regulamentulu pentru deplinirea protopriatelor“.

Procedur'a observata la compunerea acestui concursu este fara indoiéla fórté corecta si in deplina conformitate cu legea in vigóre, si ar fi de dorit u cá in aðeveru se i-se pótá satisface acestei legi si in practica.

De casulu acesta specialu nu voim a ne ocupá mai multu, Elu ne a datu inse ansa a ne ocupá de asta data de dispositiunea sinodului nostru referitoria la cualificatiunea protopresviteriloru. Marturismu cá ne a fost greu a ne decide, cá se ne pronunciamu asupra ei cu atât mai vertos cá ne am deprinsu a stimá din totu sufletulu dispositiunile positive ale tuturor foruriloru nóstre bisericesci. Ca organu de publicitate alu diecesei nu ne poteamu inse opune provocarior, ce ne venira din mai multe parti, si astfelui ne vedemu siliti a ne pronunciá crezându cá prin acésta vomu contribui la lamențarea lucrului.

Principiulu fundamentalu ce trebuie urmatu in orice legislatiune este, cá legislatorulu se tiená contu de referintiele, ce voiesce a le decide prin legile sale, si in cadrulu acestor referintie se aduca hotărârile sale. La dincontra activitatea sa este unu lucru neproductivu, si devine o pedeca pentru

organele esecutive, ér in corporatiunea pentru carea este menita face mari greutati.

Nu voimu a vatamá pre nimenea, dar se ne fia iertatu a dice, că in casulu de facia, cand sinodulu a adus dispositiunea amintita, nu a avutu in destulu in vedere grelele impregiurari, in cari si-a facutu si si-face clerulu nostru studiele sale. Este adeveratu, că in clerulu nostru sunt barbatii, cari au studiatu pe langa sciintiele teologice si cele iuridice seu filosofice, dar acestia, pe cât scimii noi, sunt pré pucini pentru că se pôta ocupâ tóte posturile mai insemnate. De alta parte este cunoscutu, că cualificatiunea nu se casciga numai in scóla, ci scóla aréta mai multa numai drumulu, pre carele sè-se cualifice cineva insusi in viétia. Astfelii acésta dispositiune pôte se fia nedrépta pentru acei barbatii, cari nu potu areta mai multa cualificatiune teoretica dar in scóla vietii si prin unu studiu privatu si-au cascigatu cunoscintie bogate. Astfelii de ómeni sunt in totu loculu, si vor fi de siguru si in clerulu nostru. De altcum astadi tóte sciintiele au luat unu aventu mai insemnatu, si a cam trecutu timpulu, in carele ómenii se judecau dupa numerulu facultatilor, care le a facutu in teneretie. Terenul sciintielor in orice specialitate este astadi atât de vastu, incât fiacare se pôte multiemí, daca este destulu de aptu in specialitatea sa.

Acésta nu se intempla fara causa, ci curatii numai din motivulu, că cine se apuca de multe, ispravesce de regula putiene. Cine voiesce se cunóasca multe cade de regula in positiunea de a nu posedea cunoscintiele referitorie la specialitatea, carea si-o a facutu de professiune pentru viétia.

Sciintiele teologice sunt atât de vaste, incât se recere munca de o viétia intréga, că se pôta cineva se dica, că este teologu. Apoi ele nu sunt isolate; ci stau in legatura cu celealte sciintie si in deosebi cu filosofia si cu dreptulu, si astfelii teologulu fara a fi facutu cursuri speciale in aceste doue din urma trebue sè-se initieze in ele in orice scóla teologica bine organisata in mesur'a necesaria pentru carier'a sa. Altfelii nu pôte intielege dreptulu canonicu si chiar nici dogmatic'a si celealte discipline teologice.

Astfelii credinti'a nostra este că atât cu privire la generatiunea actuala, ba cutezàmu a afirmá că nici cu privire la viitoriu nu este deplinu corectu a pretinde in modu categoricu dela barbatii nostri din clerus, caror'a voimu ale increde functiuni mai insemnante se fi studiatu separatu la academii si universitatii drepturi seu filosofia, de sene intiegendu-se că cei ce au facutu astfelii de studii voru fi preferiti la impartirea functiunilor. Cu atât mai vertos este de detorinti'a nostra se ingrigimu, că tenerimea ce se prepara pentru carier'a preotiesca se aiba ocasiune a invetiá cât mai bine

sciintiele teologice si cunoscintiele de dreptu si filosofia necesarie teologului, ér apoi dupa esirea din scóla teologica se ingrigimu că vieti'a fiecarui individu se fia unu studiu continuu teoreticu si practicu. Cu chipulu acest'a nu voru fi siliti tenerii nostri a cautá cualificatiune prin institute streine si cu tóte acestea ómenii cualificati nu ne voru lipsi.

Din cele dise se vede, că suntu multe causele, cari vorbescu contra dispositiunei sinodali referitoria la cualificatiunea protopresviterilor asia, cum este astadi formulata. De aceea ar fi de dorit, că sinodulu eparchialu se o modifice, respective se o interpeteze enunciandu principiulu, ca candidatii, cari pe langa sciintiele teologice, voru poté documentá că au facutu si studie iuridice seu filosofice, ceteris paribus, voru fi preferiti.

Cuventare

pentru dominec'a a VI-a din paresimí seu a Floriloru.

„Osan'a Fiiulu lui Davidu! bine este cuventant celu ce vine intru numele Domnului!“ (Ioan XII. 13.)

O insula farmecatória in mijlocul oceanului vastu, o oasa riditoria in mijlocul pustiului intinsu, o di de primavéra in mijlocul iernei, éca asia este Iub. Asc. diu'a de astadi in sirulu dileloru de postu si pocaintia, ce le-amu petrecutu. Pana acum a biseric'a era imbracata in jale, cantarile ei doióse chiamau pre crestini la pocaintia numai, tóta atitudinea ei era seriósa si démna ca la intreprinderea unui mare si solemnu actu, ca la asteptarea unei intemplari extraordinarie. Si cu totu dreptulu. Ne pregatiá adeca se patimiu dinpreuna cu Mantuitoriu si Domnulu. Ne facea se presimtimu că inca de pre acuma se pregatesce tradarea se piérda pre celu mai curatii decât radiele sorelui. Ne facea bagatori de séma, că inca de pre acuma au inceputu a se fauri cuiele cu cari se-lu pironésca si a se cioplí lemnulu, pre care se restignésca fapturele pre Mantuitoriu seu! Astadi inse biseric'a este imbracata in vestimente serbatoresci, adi tiene dens'a o di de bucuria, caci astadi serbâmu intrarea triumfala a Dului Isusu in Ierusalimu. Astadi poporulu evreescu in butulu si optirilor reutacióse si apucatureloru miserabile ale Archiereiloru si carturariloru sei da o proba de recunoscintia, multiamire si adorare. Astadi venindu Isusu din Vitania la Ierusalimu poporulu lu-intimpina cu ramuri si cu cantari entuziastice: „Osana Fiiulu lui Davidu!“ ect. De aci vine bucuri'a nostra. De aceea biseric'a este astadi imbracata festivu. De aceea tienemu noi astadi ramuri ori stelpari in manile nóstre.

Cât de putieni inse tiene bucuri'a! Vai! éca ea pierie ca unu visu dulce dar insielatoriu, ca unu gându dragalasiu si incantatoriu, ce se nasce in inim'a ta, ca se dispara ca o naluca dinaintea tristei realitat! Ddieuul meu! Ddieuul meu! ce contraste infriosiate in vieti'a acésta! Poporulu acest'a, carele si-asterne astadi vestimentele sale pre cale Dului Crist. au nu-lu va desbracá in scurtu de hainele lui si-lu va imbracá in haina mohorîta? Acestu poporu, ce-lu intimpina cu ramuri de finicu, au nu in curunda va

adună spină ca se compuna din trensii o cununa de căt carea mai diabolăsca n'a vediutu lumea? Acestu poporu ce-i striga astadi Osana, nu se pregatescă elu ore se strige mane, restignescă-lu, restignescă-lu pre elu! Asia sunt poporele Iub. A. schimbaciōe in afecțiile loru. Unele pentruca li lipsescă lumină, cele luminate pentruca li lipsescă virtutea. Cursulu lumii si nestatornici'a suntu notiuni sinonime. Bucuri'a si intristarea, placerea si dorerea suntu ficele unei si aceleiasi mame, a nestatorniciei lumesci. Singura statornica e virtutea. Ea si-pórta plat'a sa cu sine! Ca tōte insusirile omenesci, ea inse are lipsa de nutrimentu. Acest'a si-lu afla in invetiaturi folositōrie si salutarie. St. evangelia de astadi e plina inse de atari invetiaturi. Veniti deci se vedemă cari suntu aceste invetiaturi, ca se scōtemu din tresele nutrimentu pentru sufletu, taria pentru virtute!

Tu Dōmne atotpoternice inse vino cu darulu teu si lumină mintea nōstra éra inimile nōsre le prefă in pamentu manosu ca cuventul teu semenat in tresele se resara, se crēsca si se produca rodu cu sutele!

Din Vitavara, unu locu in spre resaritudo la Ierusalimu si de ceea parte de Iordanu, a venit Isusu in Vitania. Si era Vitania acésta Iub. A. unu orasielu situat pre cōstele muntelui Masliniloru, departe de Ierusalimu ca la cincisprediece stadii, adeca o cale cam de jumetate de óra. Desi nu se dice despre Vitania ce s'a disu despre Capernaum, că este orasiulu séu cetatea lui Cristosu, totusi a petrecutu Domnulu intrens'a multe dile si óre placute. Aci locuiá Simonu leprosulu. Aci era Maria cu sor'a sa Marta, aci, in sfersitu, fratele loru Lazaru, pre carele inviindu-lu Cristosu din morti, a aretatu invierea cea de obste. Totu persone aceste, ce pretiuiau pre Dlu si-i erau scumpe lui. Aci in orasielulu acest'a a primitu Domnulu cin'a aceea, despre carea ni istorisesce evangeli'a de astadi. Probabil că in cas'a lui Simonu leprosulu a luatul Domnulu acésta cina. St. Evangel. (Matei la c. XXVI. v. 6. si Marcu la c. XIV. v. 3.) ni spune apriatu, că in cas'a lui Simon leprosulu a cinatul Domnulu. St. evangelistu Luca (la c. VII. v. 37.) aréta érasi indirectu acésta. Asemanendu aceste date cu cele ce ni istorisesce St. evangelia de astadi potemu sustiené cu tōta probabilitatea cumca denumitulu Simonu a fostu acel'a, carele cu acésta oca-siune, a ospetatu pe Domnulu Cristosu.

Acésta inse are numai unu interesu secundariu pentru noi. Ceea ce ne privesce si ne intereséza mai de aprópe este imprejurarea, că Simon leprosulu l'a primitu in cas'a sa, că Marta i servia si că Maria i ungea Mant. nostru pitiolele cu miru. Nu potemu óre si noi se imitamu lucrarile loru? Potemu fara tōta indoial'a!

Noi potemu primi in casele nōstre pre Mant. si Dlu; sta in voi'a si poterea nōstra se-lu primim. Elu din parte-si e gata se vina totdeuna la noi si se ni adueca darurile sale. „Éta stau la usia si batu, de va audí cineva glasulu meu si va deschidă usia, voi intrá la elu“ (Apocal. III. 20.). Vine inse intrebarea cum se primim pre Dlu in casele nōstre? Ce face Iub. Asc. acel'a, carele astépta pre unu óspe? Se pregatescă de timpuriu spre primirea lui. Si in ce se cuprinde acésta pregatire? Indepartéza din cas'a sa tōte căte i-se pare, că nu i-ar conveni óspelui si aduna tōte acele despre cari e convinsu, că-i servescu spre distragere si placere. Asia se facemă si noi. Pregatindu-ne a primi in casele nōstre pre Domnulu se de-

partamă din tresele totu ce nu i-ar placé densului. Neintiegerile, neascultările, maniile, injuraturele, sfedile, lacomii, invidiile, clevetele, necurati'a si totu lucrulu strainu, ce l'a adusu nedreptatea ori violența in tresele. Dupa aceea apoi cauta se infrumsetiamu casele nōstre cu tōte căte i-placu marelui óspe, pre carele lu-asteptam. Si cari suntu aceste lucruri? Intielegerea casnica, iubirea intre toti, iubirea de fi cea intiépta, ascultarea de parinti, grija parintesca de servitori, credinti'a acestor'a, lucrulu onestu si cumpetulu. In cas'a aceea din carea a esită peccatum fara ca se mai intre, intra Cristosu, ca se nu mai iésa si aduce cu sine darurile cele mai prețioase, indestularea si fericirea.

Pregatiti ve deci Iub. Asc.! scóteti din casele vóstre peccatum si primiti intrensele virtutea „si ve voiou asemenea cu ómenii cari astépta pre domnulu loru, cand se intóce dela nunta, ca viindu si batendu, indata se-i deschida. Fericie suntu slugile acele pre cari viindu Dlu, ii va ajăi priveghianu“ (Luca XII. 36. 37.). Faceti asia si veti primi si voi pre Domnulu in casele vóstre.

Dara noi i-potemu servi Mant. nostru ca si Marta. Ea adeca i sluijă la cina. Cina mare inse a facutu si parintele nostru celu cerescu si a chiamat pre totu omulu ce vine in lume la acésta cina. A facuto si o da in onórea Fiiului seu celui intrupatu si spre saturarea nōstra celoru ce flamendim si insetosiamu dupa dreptate. Cin'a acésta este fericirea cea vecinica a imperatiei sale. Si cine va intrá si va luá parte la acésta cina? Cei chiamati si alesi ai Domnului, „cei ce pazescu asiedientulu de lege a lui si-si aducu aminte de poruncile lui, ca se le faca pre ele.“ (psal. c. II. 18.). Silindu-ne noi se aducemă cât mai multi ómeni cu noi la acésta cina, facemă ceea ce a facutu Marta, i servimă Dlu. Si cum vomu face acésta? intrebati voi. Vomu face-o asia, déca indreptam pre cei ce gresiescu, déca mangaiem pre cei asupriti, déca redicam pre cei cadiuti cu sufletulu, déca invetiamu pre cei nesciuti, déca abatemu pre cei retaciti dela calea perirei. „Fratilor! dice Apostolulu, se sciti că celu ce a intorsu pre pecatosu dela retacirea calei sale, va mantui sufletu din móre si va acoperi multime de peccate“ (Iacob. V. 20.).

Noi potemu inse ca si Maria se ungemă cu miru pitiolele Dlu Cristosu. Ungerea era in legea vechia unu semnu de inalta stima si onore. Mai era apoi inea si unu actu religiosu. Pre Archierei, pre preoți si pre regi ii ungeau in semnu că suntu consacrati lui Ddieu. Intre diverse ceremonii li se ungea capulu si alte parti ale corpului. Maria inse ungea pitiolele Dlu, dandu-i astfelu unu onoru mai pre susu decât ce se cuvinea Archiereiloru si regiloru. Si cu totu dreptulu, căci asia dice despre densulu Scriptur'a: „Acésta fiulu celui Prea Inaltu se va chiamă si Dlu Dieu i-va dă tronulu lui Davidu, tatalui seu. Si va stapani preste cas'a lui Iacob in veci si stapanirei sale nu vu fi sfersitu“ (Luca I. 33.) Intrebati ve voi insive acumă, imperati'a a carui rege nu a ayută sfirsitu? Óre nu fiacare rege si-are finea sa? Óre nu fiacare imperatia se nasce, cresce, ajunge la culme, da inapoi, descresce si apune? Numai imperati'a lui Ddieu nu e supusa schimbării. Numai ea cuprinde cu deseversire presintele si viitoriu. Numai ea domina veel'a. Numai ea e fara de sfirsitu. Mant. nostru este deci mai pre susu de Archierei si regi: Elu este Domnulua Domniloru. Ungendu-i Mari'a pitiolele cu miru de nardu si-a aretatu prin acésta supunerea sa, iubirea sa. Supunendu-ne noi voie sale sante si iubindu-lu-

din totu sufletulu si din tóta inim'a nostra, i facemu acele onoruri ce i le-a facutu Maria. Faceti deci asia Iubitiloru si veti unge si voi pitioarele Dlui cu miru.

Éca deci cum potemu noi primi pre Cristosu in casele nóstre, cum i potemu serví si cum i potemu unge pitioarele cu miru. Dara cu atât'a nu s'au finitu invetiatuirele ce le cuprinde in sine evangeli'a de astadi. Se mergemu deci mai de parte !

Maria asia dara ungea pitioarele Dlui cu miru de mare pretiu. Lucrurile pretiose inse totdeuna au deșteptat si destépta lacomi'a ómeniloru fara de lege, fia densele destinate macar pentru cele mai inalte, mai nobile si mai sante scopuri. Ne dovedesce acésta St. evangelia de astadi. „De ce nu s'a vendutu mirulu acest'a in trei sute de dinari si sè-se fia datu seraciloru“ (Ion XII. 5.) Asia intréba Iuda. Asia intréba lacomi'a. Dar dupa cum vedeti ea nu merge dreptu spre scopulu seu ci face cotituri in calea sa. Lacomulu mai totdeauna si-maschéza lacomi'a. Elu se arata binevoitoriu si cu intentiuni nobile, folositorie. Elu iubesc dreptatea, e plinu de umanitate, ocrutesc pre seraci, scutesc pre veduve. Asia se aréta lacomulu inaintea omeniloru. Cand i vine la indemana inse, elu despóie pre veduve si rapesc dinariulu seracului fara scrupulu si remusicare. Timpurile in cari traimusunt pline de astfeliu de aparintie triste. Asia a facutu si Iuda. A regretatù cà nu s'a vendutu pre séma seraciloru mirulu cu carele a unsu Maria pitioarele Domnului. N'a facutu acésta pentruca-i era inse grija de seraci ci „pentruca erá furu“ (ib. 6.) dice evangeli'a. Unde a dusu inse lacomi'a pre Iuda! La sinucidere. Si unde ii duce patim'a acésta pre lacomii din tempurile nóstre? Era la acestu pechatu in veci neiertatu. Priviti numai imprejurulu vostru si ve veti convinge despre acésta. Dar convingendu-ve fugiti de acésta patima infriicosiata „caci iubirea de argintu este radacin'a tuturoru rautatiloru; care unii potindu-o au ratacitu din creditia si s'au petrunsu cu multe doreri“ (I. Tim. VI. 10.)

Iuda regretează deci cà nu s'a vendutu mirulu pre séma seraciloru. Dara ce-i respunde Mant. Cristosu? „Lasa-o pre ea, cà pre diu'a ingroparii mele a pazit acésta. Caci pre seraci ii-aveti cu voi totudeuna, éra pre mine nu me aveti totudeuna“ (Ioan XI. 7. 8.). Audit'ati voi Iub. A. respunsu mai blandu si domolu decât acest'a datu fatiarniceloru pretensiuni si rafnatului viclesiugu? de aci inse invetiamu si noi Iubitiloru! se ni stapanimu si candu frati reteci de ai nostri incérca viclesiugu asupra nostra, candu ne intempina cu nedreptate, candu ni ataca drepturile si onórea ni-o calca, se-ii intempihanu cu blandetie si dragoste. Dar mai invetiamu si altele de aci. „Pre seraci ii aveti totudeuna cu voi“ dice Dlu. Da! ii avemu! Dar cum ne portamu facia cu densii? Ii-avemu si-ii necinstim, ii-avemu si-ii asuprimu, ii avemu si-ii despoiemu. Óre nu e asia Iubitiloru? Ce facemu dara candu goni mu pre adeveratulu lipsitu cu vorbe de ocara din casele nóstre? Au nu-lu necinstim? Ce facemu candu imprejurile constringatorie ale seracului le esplotam si le folosim in favorulu nostru? Nu-lu asuprimu óre? Ce facemu candu in modu talharescu stirbimu mereu avereia vduvei si a orfanului? Nu-ii despoemu óre? Lucramu noi inse óre bine facend asia? De ce cautamu dara se seversimu astfelu de fapte pre furisiu? Contrariulu e deci datorintia nostra: Noi trebuie se iubim pre cei seraci si se li ajutam din tóte poterile nóstre! Se nu credemu inse cä ajutandu pre seraci amu implinitu datorintiele nóstre tóte si cä man-

tuirea ni este sigura. Mai avemu datorintie si cätra Ddieu, pre cari inca trebuie se le implinim, si cum le vomu implini mai bine aceste altcumu, decât tienendu tare la credintia nostra, santiendu numele lui Ddieu celu binecuventat si inchinandu-ne majestatii sale atotpoternice si intieleptiunei lui nemarginite!

A dou'a di a plecatu Isusu din Vitania la Ierusalimu. Multimea poporului adunat uci la praznicu, audiendu despre acésta i-a esitu inainte si l'a intempinat cu stalpari si cu strigari de: Osana! bine este cuventat celu ce vine intru numele Dlui. Potemu luá, exemplu dela acestu poporu Iub. Ascul. Au nu potemu intempiná si noi in modulu acest'a pre Dlu Cristosu? Fara indoiala, respundeti voi. Éca l'am si intempinat asia. Éta si noi tienemu astadi in manile nóstre stelpari, éta si noi i cantamu Osana! Este inse atât'a de ajansu. Noi trebuie se facemu mai multu, noi trebuie se cuprindemu cu desevirire intielesulu acestor tainice manifestatiuni. Poporulu evreescu a intempinat asia pre Dlu pentruca a inviatu pre Lazar. Dara din ce causa tienemu noi astadi stelpari in manile nóstre? Din ce causa cantamu noi astadi Osana? La aceste intrebari vomu poté respunde numai deslegandu altele si anume: ce insemnéza stelparile? Ce insemnéza Osana? Tóte poporele au privit pre acel'a carele li se presentá cu unu ramu verde, ca pre unu solu alu păcii. Noi tienendu in manile nóstre aceste stelpari, aretam in modu simbolicu, cumea suntemu representanti ai pacei. Si ca atari ce trebuie se facemu? Se urímu vrajb'a si dusimani'a, se despretuiu gâlcevele si sfidle, se inlaturam neintiegerile si se imbracissiamu cu caldura concordia fratiésca si pacea carea coversiesce tóta mintea.

Ramulu verde mai are inca o insemnatate inalta. Colorea lui representa nadejdea, acelu daru cerescu daruitu ómeniloru, care ajuta celui cadiutu sè se redice, celui gresit u se se indrepte, celui nenorocit u se se mangaie si celui slabu se se intaréscă, nadejdea carea insotiesce pre omu preste tóta viéti'a lui si ca unu tovarasiu nedespartit u iubitoriu i alina dorerile si lacramile i le sterge. Tienendu noi deci ramuri verdi in manile nóstre astadi, aretam cä suntemu representanti ai pacei si cä avemu nadejde. Dar ce speram u noi óre? Aceea ni-o spune cuventulu Osana. Acestu cuventu insemnéza: mantuesce, ajuta, sporesce. Asia dara noi speram u mantuirea. Cu alte cuvinte portandu noi astadi stelpari de copaci si cantandu Osana ne rogamu lui Ddieu ca se ni ajute, se lase se se sporésca mereu pacea intre noi caci numai sub sceptru ei binecuventat se pote intari nedejdea mantuirei nóstre!

Privindu noi Iub. A. manifestatiunea acésta a poporului evreescu din altu punctu de vedere si luandu in socotintia imprejurarile tóte intre cari s'a facutu dens'a, dobandim o alta iuvetatura frumósa si salutaria. Acestu poporu a intempinat pre Dlu ca pre unu rege invingatoriu. Ce felu de portare pasăreza inse Dlu facia cu acestu poporu? Elu merge catra densulu, intra in Ierusalimu calare pre unu asinu! Ce umilintia profunda! Ce blandetia rara! I se faceau onorurile cele mai mari! Unu poporu lu-aclamá si-lu serbá. Elu nu deriva dela sine aceste onoruri, dar nici nu le primesce ca invingatorii lumei acesteia cu mandria si satisfactiune, ci cu smerenia! Pentru ce óre? Pentruca sciá cä lumea e schimbatorie si adi ti-este simpatica, mane te uresce, adi te inaltia, mane te umilesce, acusi ti-striga osana, acusi restig-nescse-lu. Se luamu deci Iubitiloru! exemplu dela Elu,

cările ni e prototipu în totă. Se învățiamu să pasăm și noi prin viația cu umilinția și blandetia neperdiendu din vedere scopulu finalu alu acestei vieți pamentesci, perfectiunarea noastră prin credinția. Se pasimur înainte pre calea vieții, se nu ne incredemur înse totudeuna în ceea ce ni imbia dens'a, ci se crescemur și se cultivam în înțirul nostru uniculu lucru, ce promite statornicia și da îndestulare pre acestu pamentu: virtutea.

Din cele dise pana aci ati potutu cunoșce Iub. A. învățaturile folositorie și mantuitorie, ce le cuprind evangeli'a de adi in sine. Scimur acumă ce trebuie se facemur ca se primimur in casele noastre pre Dlu Cristosu. Scimur de asemenea că trebuie se-i servimur cu credinția și se marimur numele lui, se ne ferimur de lacomia se implinimur cu scumpetate datorintiele noastre catra Ddieu și de apărările nostru, se nutrimur mereu în înțirul nostru nadejdea vieții vecinice și se nisuumur a o dobandi prin virtute. Ce mai ramane deci? Ramane ca se ve folositi de aceste învățaturi și se le puneti in lucrare. Nisuiti a ve face totu mai buni, mai blandi mai desinteresati. Sporită virtutile, înfrumsetiandu drumulu vieții vostre cu fapte bune și folositorie căci numai asia facendu veti fi deseviristi precum este tatalu vostru celu din ceriuri. Amin.

Sredistea-mica in Martie 1880.

Mihaiu Juică
presbit. or. rom.

Buteni la 20 martiu 1880.

Dela conferintă preoților și învățatorilor din protopresviteratul Butenilor.

Onorata Redactiune!

Cât este de salutariu scopulu conferintelor inspectorale, ce se tienă in totu anulu la centrulu singuraticelor protopresbiterate, tractulu Butenilor s'a convinsu in diu'a de 14 l. c., cand 25 preoți și toti învățatorii din cercu — cu excepția unei unuia — și multi alți fruntași din poporu curgeau din totă partile la loculu centralu Buteni, pentru a luă parte la o asemenea conferință. Vi anesediu aci protocolul despre decursulu consultarilor, și in această epistolă me marginescă a Vi descrie acele parti ale conferinței, cari n'au intrat la protocol.

Era chiar diu'a de vineri, cand s'a indatinat a se tienă și piatiulu de septembra in Buteni, dar din multimea șomerilor se alese o buna parte și asistă in biserică la liturgia nainte santita, la chiamarea stului spiritu și la parastasulu, in carele audiramur a se pomeni trei nume: Arhiepiscopulu și Metropolitul Andreiu, Emanuilu și Elena, totă aceste nume adenu intiparite in inim'a fiacarui romanu bineșteitoriu. Această fă inceputulu demnul de o adunare a barbatilor alesi din pregiuru conchiamati pentru unu scopu maretu.

Dupa seveisirea servitiului divinu parintele protopresbiteru tractualu și inspectoru de scole Constantin Gurbanu poftesce pre cei presinti a se adună la scola spre a continua conferința.

Am vedutu on. dle Redactoru multe adunari prin partile noastre, — nu mi-a ridicatul in se inim'a pana acumă inca nici un'a, ca si acăstă. Aci am vedutu pre alesii cercului nostru intr'unu corpu: preoți, învățatori și plugari fruntași intr'unu cugetu și o semtire; aci m'am convinsu despre interesarea ce are tienutulu nostru facia de învățamentulu poporalu,

era frumosulu numeru alu celor coadunati numai și numai pentru învățamentu — me indreptatiesce a nutri cele mai bune speranțe pentru viitorulu scolelor noastre; cu acăsta ocasiune m'am convinsu, că nu suntemu noi asia de slabii, precum insine ne inchipuim, nici atât de inapoiati precum altii ne bat-jocurescu.

Spaciós'a scola se umplu de barbatii din locu și din pregiuru, dlu protopresbiteru-presiedinte saluta adunarea in termini caldurosni prin o cuventare bine semtită, se face constituirea și program'a de procedere. Aci astă cu cale a Vi notifică, că nainte de conferinția cu doue septembani, învățatorii au fostu provocati din partea dlui inspectoru, că pe conferinția se se pregătescă cine voiesce căte cu unu operat luanu-si tema din sfer'a învățamentului și acestei provocari a respunsu învățatoriu din Almasiu Sim. Fauru, inv. din Buteni Corneliu Cretiu, învățatorés'a din Buteni Berta Campianu, învățatoriu din Almasiu Georgiu Dirlea și inv. din Buteni Georgiu Popoviciu. Acești 5 insi deci aveau rolul și chiamarea a intretiené conferintă cu propunerii tătorie in viéti'a noastră scolară, — a escită interesare spre învățamentu și a face placuta conferintă naintea publicului.

Incăt au corespusu ei problemei loru — despre acăstă ne-a convinsu veseli'a și mangaierea ce priviai pre feciele celor presinti, observarile, critică si aplausele loru.

In laturea presidiului era asediata o catedra, tenerulu învățatoriu Sim. Fauru se ridică mai autaiu pe ea. Densulu intre toti celu mai teneru si totusi are cutezare a pasi naintea publicului. Si pasirea lui a fostu instructiva pentru mulți si din mai multe puncte de vedere.

A vorbitu despre *impretenirea pruncilor cu scolă*. Tem'a pentru elu e bine alăsa, căci densulu e in scolă prunciloru celor mici din Almasiu. Prin prelegerea sa a aratat, că nu inzadaru a mancatu in trei ani panea alumneului. Auditorii l'au ascultat cu atenție incordata, era la fine dreptu semnu de complacere — lu-aplaudara dupa meritu.

Dupa densulu se ivesce la mesea dnulu Corneliu Cretiu si cu vocea sa apesata demuestra necesitatea fondurilor menite pentru naintarea învățamentului si despre modulu cum s'ar potă inființa aceste in fiacare comuna biserică. A fostu ascultat cu mare atenție, nu l'au combatutu nimenea; si-au facutu unii observari temendu-se de impedimente, incăt pentru reusita, dar ideia — desi nouă — conferintă a adoptat'o din a sa parte.

La a treilea rendu vedemur pe tribuna pe dn'a învățatorésa Berta Campianu. Aparerea densei a fostu intimpinata cu placere din partea ascultatorilor. Ocupandu-si loculu, in termini alesi si cu accente bineplacute — dens'a diseréza despre crescerea fetișelor, escitandu viua interesare in conferinția facia de învățamentulu fetelor celu atât de neglesu. In firulu disertatiunei sale, dsa a fostu intrerupta mai de multeori prin aprobarile ascultatorilor, era la fine fă aplaudata din totă partile. Din prelegerea dsale ne convinseramur inca odata incăt e de frumosă limb'a noastră, candu o audi pronunciata de femei — cu accente potrivite.

Dlu Georgiu Dirlea si-a luat de tema disciplină, ce trebuie învățatoriu a sustiné in scola. Densulu mai pe largu si-desvelesce ideile sale producendu ici-colea si ilaritate; cuprinsulu disertatiu-

nei lui fiindu omogenu cu celu desvoltat prin Sim. Fauru, se decide a se imbină ambele lori operate și a se imparti cu toti invetitorii din tractu.

In fine prelege invetitorulu *Georgiu Popoviciu* despre propunerea catechismului, o tema grea dar totusi fă apreciată din partea conferintiei. Era tim-pulu înaintat aprópe la 2 óre după amédi, totusi nici unul nu s'a misicatu din loculu seu; nu mai pucini de optu-insi luara parte în discussiunea propunerei dlui *Georgiu Popoviciu*, atacandu candu o parte candu alt'a a ei, în urma atacatorii capitulara si propunerea se primi cu unanimitate.

N'ar strică dle Redactoru! daca operatele conferintiei nóstre — precum si altele de pe aiurea s'ar publică in fóia *Dvóstra*, ca se scimu unii de altii si se adoptamu cele bune unii dela altii.

Sensatiune placuta a produsu in membrii conferintiei si dechiaratiunea dlui preotu *Mel. Fauru* din *Dezna*, carele asistandu ca óspe la conferintia — dete spressiuni semtirilor sale si placutei sale impressiuni, pronunciandu-se in termini magulitori despre decursulu conferintiei.

La incheiare dlu presedinte multiamesce celor presinti pentru participare, impintena la conlucrare si suscita interesare pentru invetiamentu. Constată cu placere, că scólele nóstre emuléza cu celelalte din locuri mai manóse si din comune mai mari si mai bogate, dintre cari in decursulu anului a cerce-tatu mai multe cu scopulu de a face paralela intre acelea si intre ale nóstre; dintre tóte scólele cerce-tate de Santi'a S'a — radica mai alesu scóla din *Buteni*, pre carea atât pentru progresu, cât si pentru organisarea ei o aréta ca de modelu, si provoca pre barbatii coadunati a indemná pre parintii din comunele vecine, a trimite pruncii la acést'a scóla, cari adeca voiescu a pasi la o mai nalta trépta a invetiaturei.

Incheia deci conferint'a inspectoressa din anulu acest'a intre viele semne de indestulire si mangaiare a barbatilor coadunati.

Dupa conferintia preotii la Dlu inspectoru, invetitorii la colegulu loru *Georgiu Popoviciu* ceialalti éra-si in locuri anumite se intrunira la prandiu, si apoi se departara fia-care la ale sale. P.

D i v e r s e .

* In siedint'a academie de sciintie din Bucuresci din 9 Aprilie st. n. s'a tienutu doue discursuri de receptiune, la care au urmatu după usulu adoptat in tóte academiele de sciintia doue respunsuri. Dn. *Ioan Ghica* a tienutu discursulu seu de receptiune anuntiatu inca de anterti: „*Viéti'a lui Campineanu*”, renumitulu patriotu si martiru alu convictiunilor sale, carele pentru curagiulu desvoltat in aperarea libertătii atât contra *Fanarului*, cât si contra Russiei a suferit inchisóre, esilu si perderi mari de averi. In acestu sensu i-a respunsu apoi Dlu *Hasdeu*. Alu doilea discursu de receptiune l'a tienutu Dlu *Dr. Paul Vasiciu* „despre vegetarianismu”, recomandandu-lu cu o multime de argumente. La acestu discursu a respunsu Dlu *Dr. Felix* combatendu vegetarianismulu.

* Inmormantarea generalului Magheru s'a seversitu in diu'a de 28 Martie cu mare pompa. Ceremonia religiosa s'a tienutu in biserica S. Gheorgiu

la órele 8 si jumetate. Discursulu funebra l'a tienutu dlu *G. Chitiu*. Unu publicu fórte numerosu umplea biseric'a, gradin'a si piati'a st. *Georgiu*, ér stradele, pe unde a trecutu conductulu funebrau erau indesate de lume. Toti ministri, deputatiunile Senatului si ale Camerei deputatilor precum si representantii autoritatilor publice erau de facia. La órele 9³/₄ scririulu purtat pe umerii mai multoru domni deputati fă condusu la carulu mortuaru si fă primitu de musicele militari cu imnulu nationalu. Apoi cortegiulu se puse in miscare după program'a inmormantarei: Cordónele erau tienute pe partea drépta de dni *I. C. Bratianu* si *C. A. Rosetti*, că membri ai guvernului provisoriu, pe partea sténge de d. *Ionu Ghic'a* si de d. colonel *Lec'a*, ministru de resbelu, că reprezentantu alu armatei si alu *Moldovei*. Imediat după carulu funebrau urmă fiulu regretatului generalu, d. maioru *R. Magheru*. Apoi veniau ministrii, delegatiunile, corpulu oficierescu si unu publicu numerosu. O trasura de gala a *M. S. R. Domnitorului* urmă indata după publicu. Cortegiulu percurse strad'a *Lipscani*, calea *Victoriei*, si calea *Grivitie* pénă la gur'a *Tirgoviste*. Pe totu percursoru, stradele, ferestrele si balcónele erau indesate de spectatori. Musicile militari si a gardei nationale intonau alternativu marsiuri funebre. Din 10 in 10 minute se audia bu-buitulu unui tunu, ér sunetele clopotelor dela tóte bisericile anunciau, că remasitiele acelui'a, care a fostu generalulu Magheru, sunt conduse la locasiulu eternu. Astfelui patri'a recunoscétória facù ultimele onoruri barbatului, care un'a viéтия intréga a luptat pentru binele si fericirea ei.

, Rom.“

* Conferint'a advocatilor romani din Transilvani'a, tienuta la Sibiu in 11 si 12 Aprile a decesu precum cetim in „Observatoriulu” a se adresá cu o petitiune catra diet'a tierii, in carea se céra că: diet'a din Budapest'a se respinga noulu proiectu de lege alu guvernului, privitoru la regularea cestiuniei agrarie, remanendu pe langa „statu quo,” ér in casu de a se face totusi unu nou proiectu de lege, se binevoiesca a luá in drépta considerare cererile espuse in petitiunea jurisconsultilor romani din Transilvani'a.

* Intre patriarchulu ecumenicu din Constantinopolu si guvernulu austro-ungaru s'a incheiatu o conventiune, după care de aci nainte Maiestatea Sa, augustulu nostru suveranu va numi episcopi in provinciele ocupate Bosni'a si Hertiegovin'a. Patriarchulu va primi o desdaunare in loculu tacseloru, ce le incasá pana acum dela episcopii respectivi.

* In siedint'a camerei ungare din 12 Aprile, fiindu la ordinea dilei bugetulu cultelor si alu instructiunei publice deputatulu serbu Dr. *Mich. Polit*, luandu cuventulu vorbi despre cestiuni bisericesci si scolarie. Din cele dise de densulu estragemu urmatorele: In statele civilisate este o mandria pentru reprezentantii poporului a votá o suma cât mai mare pentru acestu bugetu. Densulu inse nu l'a potutu votá nici odata, din motivu că politic'a de cultura a ministrului de culte ungaru nu a fostu indreptata intr'acolo, că toti cetatienii statului sè-se desvólte pe terenulu culturalu conform individualitatii loru, si sè se intarésca in amórea catra patria; ci din ne-norocire s'a urmaritu o directiune contraria. Nationalitatile din Ungari'a s'a retrasu pe terenulu culturalu, in sperant'a, că aci le va fi iertat a se desvoltá in spiritu nationalu, dar s'a insielatu si aci-

Anul trecutu s'a adusu o lege scolaria, in carea se pare a fi incorporat principiulu, ca nationalitatilor nu le este permis a se desvoltá conform individualității loru. Nici aici nu a statu in se pe locu guvernului, ci a trecut si pe terenulu bisericescu. Guvernului adeca nu s'a sfatu a denumi metropoliei serbesci unu administratoru, si astfelui a comite o vatamare de lege flagranta. Acésta vatamare este cu atât mai mare, cu cât se pote face ilusoriu dreptulu basatu pe lege de a alege liberu pe patriarchu. Catra finea cuventării sale aréta vorbitoriulu ca intre nationalitatile din Ungari'a esista o nemultiemire atât de mare, incât guvernului nu pote ave nici ideia. Nu votéza bugetulu. Ministrulu presiedinte Tisza luandu cuventulu combatte pe Polit, dicendu, ca daca nu-i placu drepturile, ce le au serbii in Ungari'a, se considera cum sunt tractati numerosii romani in Serbi'a, si apoi se enuncie ce-i place mai bine: se recunoscă ca Romanii sunt apesati in Serbi'a, seu daca crede, ca romanilor din Serbi'a le merge bine, se dorésca pentru serbii din Ungari'a aceeasi sörte, pe carea o au romanii din Serbi'a. Referitoriu la pensionarea patriarchului serbescu promite a se pronunciá, cand va responde interpelarea lui Maximoviciu.

* **Unu mortu viu.** Martia trecuta s'a publicatu in orasulu Győr unui criminalistu cu numele Takács János condamnatu pentru rapire si omoru sententi'a de mörte. Delinquentulu ascultă sententi'a cu mare paciintia, ér a dou'a di sententi'a se si esecută diminéti'a pela 8 ore. Dupa ce a statu spenzuratu vr'o 10 minute medicii au constatatu ca este mortu. Dupa constatare cadavrulu a fost luatu josu, s'a pusu intr'unu caru, si s'a transportatu in spitalulu orasului cu scopu ca medicii se faca unele esperimente cu elu. Cand s'a luatu cadavrulu din caru spre spaim'a tuturor celor de facia la mortu se observă ca elu resufla incetu, si aréta simptome ca traiesc. Mai tardi incepù a-i bate inim'a, si medicii, cari lu-dechiarasera mai nainte mortu, precum si fisculu regescu devenira in cea mai mare perplesitate. Fisculu depesià la ministeriu intrebandu, ce este de facutu, ér a operatoriulu depesià Maiestatii Sale cerendu agratiare. Directorulu spitalului intrebuintia aparate electrice, si mortalul incepù a dà totu mai multe semne de viétia. Catra sera elu incepù chiar a bate pe unu servitoriu alu spitalului, carele se apropiá de patulu lui, din care causa a si fostu legatu de patu. Nóptea a petrecutu in cele mai crancene dureri, ér a dou'a di pre la 7 ore a murit u dou'a óra. Atât'a este ceea ce scimu pana acum din diurnale despre acestu casu, care a facutu o sensatiune atât de mare.

* „Scól'a romana“, fóia pedagogica pentru inaintarea causei scolare la Romani, a reaparutu de nou sub redactiunea dloru Max. Popu si Vasile Petri, in Naseudu.

* **Cris'a din Germani'a** provocata prin dimisiunea inaintata de cancelariulu Bismark s'a rezolvitu. Dimisiunea n'a fost primita de imperatulu Vilhelm si cancelariulu a luatu érasi asuprasi agendele oficiului seu.

* **Representanti'a orasienésca** din Budapest'a a luatu dilele trecute o resolutiune, prin carea decide inchiderea teatrului germanu din Pest'a. Faptulu acest'a a produsu mare sensatiune. Referitoriu la acésta resolutiune cetim in „Fővárosi Lapok“ unu articlu scrisu de dlu Anton Zichy, fostulu intendantu alu teatrului din Pest'a si membru in representanti'a

orasienésca. In acestu articolu dice autoriusu, ca densulu a fost frapatu, cand a auditu de acésta resolutiune, sustienendu ca daca ar fi fost presentu, cand s'a desbatutu cestiunea ar fi votat contra. Apoi continua cam in urmatoriu modu: „Nu sciu cum privesc lucru barbatii nostri de statu; me temu in se, ca si din acésta causa voru face că din tóte o cestiune de partida. Eu in se cutezu a afirmá, ca acei betrani, la a caroru cuvinte provoca atât de bucurios politicii nostri de astazi ar fi fost contra unei astfelii de resolutiuni. Széchenyi, carele nici odata nu era mai rapit, ca si cand vorbia de lupt'a pentru esistentia nostra nationala si de drepturile limbei magiare, o facea acésta totdeauna arestandu stima catra nationalitatile streine, si recomandandu la tóta ocaasiunea a ne feri de acte arbitrarie si de esagerari in acésta privintia. Totu astfelii facea si Deák. Ddieu si poterea nostra propria ne au condusu departe. Pentru acésta in se nu ne ingamfamu. Precum guvernului are lipsa de opositiune: tocma asia, cutezu a dice are trebuintia si teatrulu nostru nationalu de teatrulu germanu ca de unu antipodu.“

* **Calea ferata pe Vesuviu.** — Cu incepere de ieri, 28 Martie, s'a deschis comunicatia prin cale ferata cu verfulu acestui munte de focu. Constructia ei este aceea care se numesce calea ferata cu sérma, — adeca vagónele suntu trase la deal prin ajutoriulu sérmei. Pe acésta cale pote se se urce cineva adi pana la craterulu muntelui la o inaltime de 3800 picioare deasupra golfului de la Neapol. Gar'a se afla pe unu platou, de unu suisiu de 40—50 grade; asia dara amendoue vagónele se misca aprocesimativu in jumetatea unui unghiu dreptu. Fiecare din ele circula pe o cale de lemn. Vagónele pórta numele de Vesuv si Etna. Ele cuprindu căte doue despartiri pentru căte siese persoane. Fiecare vagonu are, — dupa cum este obiceiulu la acestu sistem, — calea sa separata, si pe cand unulu se urca in susu, celalaltu se cobóra in josu. Percursulu nu duréza mai multu, decât 7—8 minute. — Asia dara la fiecare diece minute va puté porni unu trenu spre crateru. Printr'unu zidu construitu din lava, s'a incercat de a se asigurá calea contra eruptiunilor mai slabe ale Vesuvului, construindu-o acolo unde este mai putien pericolu. — Se intielege, ca tóte aceste nu voru oferi decât o aperare neinsemnata, căci daca Vesuvul va incepe se arunce focu cu putenia furia numai, acea cale va fi nimicita indata. De cum inainte, in ori ce casu, pote cineva sa ajunga la murginea craterului cu tóta comoditatea. Gar'a este provediuta cu tot confortul, avend o cafenea si o restauratie in stilulu pompeian, precum si o terasa de unde se vedu frumósele parti ale Neapolei.

„Resb.“

* **Conferinti'a asupra visurilor.** Professorulu Leidesdorf, eminentulu psichologu, pe care tóta Vien'a lu-cunoscă, a facutu curendu o conferintia asupra visului, inaintea unui publicu alesu, care au platit in aplause sgomotose si repetite poternicele si fecundele emotiuni ce-i au produsu cu imbelsugare. Visulu, acésta resultanta logica si naturala a impressiunilor simtite de organismu in timpulu somnului, are elu o semnificatiune ursitorie? Desvoltarile, pe care le-a datu conferentiarulu, au captivatu in gradulu celu mai inaltu interesulu auditorului. Doctorulu Leidesdorf a lasatu se vorbésca faptele sciintifice castigate si autenticu statornicite. Nimicu nu este mai curiosu, ca vedeniele, pe care le are cineva in visu, sub imperiulu causalorui actuale. Unu exemplu intre altele:

O persoáa culcandu-se si-a pusu la picioarele sale o besica cu apa calda; visase, că se sue pe verful muntelui ardietoru alu Etnei, si c  ajunsu langa crateru calduri  lu-facea se simtia la picioare o sensatie nesuferita. Corelatunea causei cu efectulu este, se vede, din cele mai pipaite. Acést'a ne aduce aminte de unu altu faptu, care ne dovedesce repediciunea fulgerului, ce are cugetarea si concordantia minunata, care esista intre impressiunile fisice si operatiunile mentale. Unu omu visase, că este arestatu c  banuitu de complotu contra vietiei suveranului. Este tradusu inaintea unei curti martiale, care lu-judeca repede si lulaasa in aeru. In acestu momentu sensatiunea este at t de poternica, inc t visetorulu se destépta. Elu recunosc  indata pricin'a determinatoriu a visului, in incolatacirea strinsa impregiurulu g tului a unui gaitanu alu crucei, ce purta la g tu. „G. T.“

* **Beti a.** — Beti a, pe care Englesii o numescu „Dipsomarie,“ a luatu nisice proportii atât de mari in Marea Britania, inc t guvernulu să simtiti misicatu intr'atât pana a propune in curend unu actu, inaintea parlamentului, spre a pune odata capetu la acésta stare de lucruri.  ta care va fi acésta propunere. Toti betivii ce voru av  de factu acest naravu, s u mai bine, cum le dicu acolo, „dypsomaninques,“ se-i arestedie la trebuintia prin fortia, asimilandu-i cu alienatii. Se va cre  pentru acest sfersitu o casa, unu feliu de spitalu, inchisore, sub administrati a unoru comisari speciali. La camera Lordilor, lordul Shaftesbury, presidentulu comisiunei, insarcinatu a privighi  casele de alienati, e care va prezentă proiectulu. Asupra acestui subiectu, se nar dia unu tratamentu forte curiosu asupra acestei maladii. Unu teneru medicu din New-York a vindecat unu individu de vitiulu betiei, intr'unu chip forte inginosu. Sciindu c  acestu din urma se afia incomodatul, fiindu c  beuse o mare cantitate de romu, adao era beutură sa de predilectie, lu-facă se intieléga necesitatea a se supune a-si lu  sange, mai caregendu c  fara acésta precautiune se va espune la primejdia de a muri de o combustiune spontanea. Bolnavulu consimtiendu la operatie, mediculu adună sangele intr'unu vasu, care fara se scie bolnavulu, contineau mai nainte o cantitate de romu. Abia i-sosece cateva uatii de sange, dete ordinu a apropi  unu chibritu de liquidu, si indata o flacara albastria se ridică pe suprafacia, in marea mirare a spectatorilor; betivulu, la vederea acestei experientie, a simtiti o astfelui de resolutie morală, inc t de atunci n a mai incercat, — dupa expresiunea sa — de a-si mai spală stomaculu cu vr o butilca de romu. „Pressa.“

Concurs.

De  rcere la concursulu primu, pentru deplinirea postului de capelanu clasă III-a din **Budintiu**, nu să ivitu decât unu singuru recurinte; si sperandu-se că la imbunatatirea dotatiunei va mai contribui si „Fondulu preotiescu“ spre a deveni parochia de-acolo, de clasă II: prin acést'a se publica de nou concursulu la acelasi postu, classificatu acum de clasă II, cu terminu de alegere **pe diu a de 11 Mai st. vechiu a. c.**

Emolumintele suntu: 10. lantie de pamantu si un a a trei a parte din venitulu stolarie, acolo indatinatu.

Recursele, instruite conform prescriseloru Statutului organicu, si adresate respectivului Comitetu parochialu gr. or. suntu a se trimite parintelui protopopu Georgiu Cratiunescu in Belintiu p. u. Kiszet .

Este de observatu c  de a nu se voru ivi recurenti cu calificatiune de clasă II, atunci se voru primi si recursele celor de class a III.

Recenti, dupa prealabilă incunoscintiare a protopopului, se potu present  in vr o Dumineca ori Serbatore la biserică din locu, spre a-si areta destitutatea in tipicu, cantari si cuventari bisericesci.

Budintiu, 27 Martiu 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Georgiu Cratiunescu** protopopu.

La stativnea invetiator sa din comună gr. or. **Furlucu** in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului, se descede a d ou a ora Concursu, cu terminu **pana la Dominec a Floriilor** in care di va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: 300 fi. v. a. salariu anualu, 2 jugere liv da, 7 stangeni lemne din care are a se incald  si scóla, cortelu liberu cu gradina de $\frac{1}{2}$ juleru. —

Recursele instruite in intielesulu statut. org. au a se adres  catra On. sinodu parochialu gr. or. din Furlucu si a se trimite Dlui protopopu Georgiu Pesteanu in Lugosu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu D. protop. tractualn

Conform deliberatului V. Consistoriu de dtto 15 februariu 1880 Nro 338 B. — se serie prin acést'a concursu pentru a II-a parochia devenita vacanta din comuna **Covasintiu** — protopresb. Siriei — prin m orteau fostului parochu Demetriu Popa, cu terminu de alegere pe **23 Aprilie 1880. st. v.**

Emolumintele impreunate cu acésta parochia suntu urmat riile:

1) Un a sessiune pamantu aratoriu — in a carei folosintia faptica respectivulu preotu alegendu va deveni numai dupu solvirea datorielor ce ingreun za acést'a sessiune; (§. 7 alu regulamentului pentru parochii);

2) biru preotiescu dela 233 case c te un a măsura de gr u;

3) Dela 133 case jeleresci c te 60 cr dela casa;

4) Venitele stolarie.

Fiindu parochia acést'a de clasă a II-a, dela competinti se recere: calificatiunea prescrisa pentru asemenea parochii. Cei cu mai multa calificatie vor avea preferintia.

Mai departe competentii au a se present  pana la diu a alegerei in  rcare Dumineca s u serbatore in biserică, pentru a-si areta destitutatea in predica si cantari.

Recursele sunt a se subserne concernintelui protopopu.

Comitetulu parochialu.

Cu scirea si invoirea mea: **Georgiu Vasileviciu** m. p. protopopulu Siriei.